

# آب سالم


های بزرگ از آب را تولید می کنند. مشکل آب با این وضعیت چنان است که دیگر برای سلول های بدن به راحتی قابل برداشت نیست. چون این آب با چنان کلاسترهای بزرگی قدرت لازم را برای نفوذ در سلول ها ندارد. در این صورت همگان آب مصرف می کنند و ظاهرا تشنگی فرد رفع می شود، در حالی که سلول ها تشنه می مانند و بخوبی آب مورد نیاز خود را برداشت نمی کنند. کمبود میزان ورود آب در سلول ها خود باعث مستعد شدن سلول برای بیماری می باشد. مثلا پوست چروکیده شده و شادابی لازم را ندارد و آماده بیماری پوستی می شود. ثانيا همراه این آلاینده ها مواد اکسیدکننده قوی وارد آب می شود و یا بعضا خودشان اکسیدان هستند. اکسیدان ها خود عامل مهم سرطان و بسیاری از بیماری ها می باشند. ثالثا این مواد آب را اسیدی می کنند که با توجه به این که بدن انسان باید قلیایی باشد، چنین آبی محیطی نامناسب برای رشد و نمو سلول های بدن را فراهم می آورد و بر عکس بدن را مستعد برای انواع بیماری می کند. اکثر عوامل بیماری زا در محیط اسیدی بهتر رشد می کنند ضمن این که حاصل متابولیسم خودشان نیز مواد اسیدی است. طبق تحقیقات دکتر واربرگ سلول های سرطانی برای ایجاد و ادامه ی رشدشان محیط اسیدی نیاز دارند و اگر محیط بدن همواره متمایل به قلیایی باشد سلول سرطانی نمی تواند بوجود آید.

لذا آب مصرفی کنونی در جهان صنعتی ما از فرم واقعی خود کاملا خارج شده است. یعنی اولاً که اسیدی است و این مخالف نیاز بدن است و بدن باید با صرف انرژی و به کارگیری تامپون ها آن را قلیایی کند و معمولا نمی تواند کاملا در این کار موفق باشد. ثانيا آب دارای مواد فراوانی به نام اکسیدان است که باعث از بین رفتن سلوه های سالم بدن و ایجاد تخریب سلولی می شوند و امکانات دفاعی بدن برای تولید آنتی اکسیدان نمی توان از عهده خنثی کردن این هجوم رادیکال های مثبت برآید. ثالثا به دلیل این که بیش از ۴۰ تا ۵۰ عدد مولکول آب به صورت

آب فراوان ترین ماده مرکب در کره زمین محسوب می شود. بیش از ۷۰ درصد سطح کره زمین را آب فرا گرفته است. ظاهرا این مقدار آب در سطح زمین خوشحال کننده باید باشد. ولی اهمیت آب زمانی روشن می شود که بدانیم بشراکتون در معضل کم آبی به سر می برد. علت این است که بیش از ۹۷ درصد آب درروی زمین در دریا ها و اقیانوس ها است که غیر قابل شرب می باشند. آب قابل شرب حدود ۲/۵ درصد است، که البته همین هم مقداری عظیم است ولی بازهم جای خوشحالی نیست چون بیشتر این آب در مناطق قطبی به شکل یخچالهای طبیعی است و یا به صورت بخار آب در هوا بوده و یا در اعماق خاک فرو رفته است و امکان مصرف از این منابع نیست. چون این ها عملا غیر قابل دسترسی می باشند. لذا از کل آب موجود در روی زمین فقط ۱/۶۵ درصد در رودخانه ها و دریا چه های آب شیرین وجود دارد که قابل شرب بوده و عملا قابل دسترسی است. اگر این منبع آب دست نخورده و سالم می ماند جای بسی خوشحالی بود. ولی متاسفانه در این جهان صنعتی، همین مقدار مختصر آب نیز معمولا در خطر مخلوط شدن با مواد نفتی و مواد زائد کارخانه ها می باشد و افزودنی هایی مثل کلر و با انواع آلایندهها مانند نیترات، سرب، زنگ آهن و سموم مختلف از حشره کشها و مواد مربوط به دفع آفات نباتی همراه می شود.

این آلاینده ها چندین مشکل بزرگ را در آب آشامیدنی ایجاد می کنند. اولاً خود این مواد سمی بوده و برای بدن بسیار مضر هستند. کلر خود یکی از مواد سمی است که بر اساس برچسب روی بسته بندی، حتی تماس آن با دست خطر ناک می باشد چه برسد به خوردن آن. ولی مسئولان امر باید آب را ضد عفونی نمایند و مجبورند از ارزان ترین روش یعنی افزودن کلراستفاده کنند. وجود این مواد زائد یا سمی دیگر مانند سرب، جیوه، و غیره نیز بر سمیت آب می افزایند.

ثانيا وجود همین مواد باعث مشکلات دیگر نیز می شود یعنی این ها مولکول های آب را به یک دیگر می چسبانند و کلاستر



ماکروکلاستر به هم چسبیده اند قادر به نفوذ در سلول های بدن نیستند و سلول ها با وجود نوشیدن آب سیراب نمی شوند. این سه عامل مخرب و مهم، علاوه بر وجود آلاینده هایی مانند سرب و کلر است که خود تخریب مختص به خود را داشته و آب مصرفی را از خاصیت اصلی می اندازد.

با این وضعیت اجبارا باید آب مصرفی تصفیه شده باشد. اما مبحث تصفیه خود طیفی وسیع دارد. بسیاری از تصفیه کننده ها تقریبا هیچ تغییری در آب نمی دهند. تصفیه صحیح این است که آب به حالت واقعی خود برگردد. یعنی اولاً قلیایی باشد، ثانيا دارای مواد اکسیدان که عامل فساد و پیری است نباشد و بلکه دارای آنتی اکسیدان باشد و ثالثا مولکول های آب حالت واقعی را داشته باشند و بصورت تک تک و یا حد اکثر سه چهارتایی به هم چسبیده باشند. در بازار تصفیه کننده های مختلف وجود دارد که هر کدام در بهترین شرایط، صرفا می توانند یکی از این مشکلات را رفع کنند و اکثرا برای سلامت ناکافی هستند. برای تضمین سلامتی باید از دستگاهی سود جست که علاوه بر تهیه آب سالم از نظر حذف آلاینده های میکربی و شیمیایی، خصوصیات فوق الذکر را نیز دارا باشد. یعنی هم آب را به صورت یونیزه و بدون استفاده از مواد شیمیایی قلیایی کند که با مایعات درون بدن هم خوان باشد و هم مواد اکسیدان را حذف نماید و بلکه بتواند در بدن قدرت یونی منفی در مقابل رادیکال های آزاد ایجاد کند که آن ها را خنثی سازد و به اصطلاح دارای آنتی اکسیدان باشد. نکته مهم دیگر این که آب را تبدیل به مایکرو کلاستر کند یعنی اجتماع مولکولی کوچک و مجزا ایجاد کند. در این صورت است که آب به راحتی به درون سلول های تشنه نفوذ می نماید و باعث شادابی پوست و ممانعت از پیری می شود. این خصوصیات جمعا در برخی دستگاه های تصفیه آب ساخت کشور ژاپن دیده شده است که برای سلامتی باید از این دستگاه ها استفاده برد. آب آشامیدنی تولید شده با این دستگاه ها بعضا توسط بسیاری از پزشکان و اساتید دانشگاه در دنیا تایید شده است.

دکتر سید عبدالحمید جهان مهر / دکتر مهري صدرالسادات

